

ת"פ 40999/01/21 - מדינת ישראל נגד אורטל בנימין, רינת ינקו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40999-01-21 מדינת ישראל נ' בנימין ואח'

לפני
המאשימה: כבוד השופט יוסי טופף

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אפרת רותם ועו"ד צופיה טייץ
מפרקליטות מחוז תל אביב (פלילי)

נגד
הנאשמות:

1. אורטל בנימין
ע"י ב"כ עו"ד שי שורר, עו"ד איתי כהן ועו"ד אבי יקוטי
2. רינת ינקו
ע"י ב"כ עו"ד יאיר אוחיון ועו"ד מתן לקר

החלטה

1. לפני "בקשה לעיון חוזר" בהחלטות קודמות, דיוניות במהותן, שנתקבלו במסגרת הליך זה (להלן: "**הבקשה**").

הדיון שקדם להעלאת הבקשה

2. בפתח ישיבת ההוכחות שהתקיימה ביום 20.1.2022, העלה ב"כ הנאשמת 1, עו"ד שי שורר, שתי בקשות מטעמו: האחת, לקיים הפסקה בשמיעת עדויות העדים שזומנו לאותו היום, למשך כשעתיים, מהטעם שקבועים ביומנו דיונים נוספים בבתי המשפט המחוזי והשלום שבתל אביב; השנייה, להורות על דחיית דיוני ההוכחות שנקבעו במהלך השבועיים שלאחר אותו מועד מהטעם שהמשפט מתנהל בקצב מהיר מדי עבור ההגנה, בעוד שפרוטוקולי הדיונים מתקבלים באיחור, ובדרך זו נפגעת יכולתן של הנאשמות לקבל הגנה מיטבית ובכלל זאת להגיש בקשות שונות מטעמן.

3. לאחר שנשמעו עמדות הצדדים, מצאתי לדחות את שתי הבקשות שהעלה ב"כ הנאשמת 1, מהטעמים שפורטו בהחלטתי, כך בפרוטוקול הדיון מיום 20.1.2022, והוריתי על שמיעת עדי התביעה שזומנו לאותו היום כמתוכנן.

הבקשה שלפני

4. משנדחו כאמור בקשותיו של עו"ד שורר, ביקש האחרון מבית המשפט לפסול עצמו מלהמשיך לישב בדיון בתיק זה.

5. עו"ד שורר הבהיר בפתח דבריו כי אין קשר בין טענת הפסלות לבין דחיית שתי בקשותיו כאמור לעיל, וציין: "טענת הפסלות הייתה צריכה לבוא עוד הרבה מאוד מאוד קודם למה שנטענה. צוות ההגנה, המתין עם טענת הפסלות דיונים רבים", ועל אף זאת בחר להמשיך לטעון ארוכות בקשר לאותן שתי בקשות. עו"ד שורר אף הוסיף והדגיש, עוד בטרם נתקבלה כל החלטה בבקשתו לפסלות המותב, כי בכוונתו לערער על החלטת בית משפט זה לפני נשיאת בית המשפט העליון.

עו"ד שורר הטעים בקשתו לפסלות המותב, בשלב דיוני זה, בשל כך ש"הליך הוגן יותר חשוב מעילות הדיון. בנוסף, אפשרות ממשית לדעה קדומה מבוססים על תפיסה אובייקטיבית של עשיית משפט ומראית פני הצדק". נאמר כי: "אנחנו מקבלים ואין לנו טענה לגבי מותב נכבד זה כי הינו יכול ועושה ומחנך את עצמו כפי שהוא מצווה בחובתו לעשות כן, מבפנים ובתוכו את היכולת להבחין בין מידע קביל ובין מידע שאינו קביל ולטעמנו ... מותב זה יכול לבנות את החומה הנכונה והראויה ולכן על כך אין לנו טענה, והטענה גם לא נשענת על המקום הזה במשפט."

נטען אם כן כי בקשת הפסלות מבוססת על "צבר אי האמון שמופנה כלפי ההגנה ובאי כוחה", הן בשל כך שבית המשפט לא קיבל את בקשת הנאשמת 1 לפטור אותה מהתייצבות לדיונים על יסוד המלצה מפסיכיאטר מיום 8.11.2021; או אם בשל כך שבית המשפט שאל על אודות המותבים שבפניהם נקבעו דיונים במקביל למועד ההוכחות שנקבע כאמור בהליך זה, תוך שעו"ד שורר סייג דבריו באמרו: "אך לא בגלל זה טענת הפסלות. זכותו של בית המשפט לשאול לעניין המותבים". עוד נטען כי ההגנה מתקשה לנהל את ההגנה היות והפרוטוקולים מתקבלים לאחר פרקי זמן בשל הצורך בתמלול ההקלטות, ואף לאחר שאלו נתקבלו ההגנה זקוקה לפרקי זמן ממושכים לשם קריאתם. נטען כי ההגנה חשה מצוקה והוסיף: "ואנחנו לא ישנים טוב בלילה כל צוות ההגנה". עו"ד שורר חתם דבריו ועתר לדון בבקשתו כ"בקשת פסלות" או כ"בקשה למצוקה".

6. ב"כ הנאשמת 2, עו"ד יאיר אוהיון, מסר כי בקשת הפסלות הפתיעה אותו, ולא ידע "שזה הולך להגיע". עו"ד אוהיון מסר כי הוא "מזדהה עם המצוקה", אך הבהיר כי אינו טוען לפסלות המותב.

7. ב"כ המאשימה, עו"ד אפרת רותם, עתרה לדחיית הבקשה וטענה כי על מנת להעלות טענת פסלות בשלב זה של ההליך צריך להיות חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט, וכי אף לא אחת מטענות ב"כ נאשמת 1 מעלה חשש אמיתי למשוא פנים. נטען כי ב"כ נאשמת 1 לא התנגד לקביעת דיון אחר במקביל לשיבת

ההוכחות שנקבעה בהליך זה ונמנע מהגשת בקשה לדחייתו. נטען כי ככל שב"כ נאשמת 1 אינו מסכים עם החלטות שיפוטיות שנתקבלו הרי שהתרופה אינה בקשת פסלות. לעניין הפרוטוקולים נטען כי עדותו של העד תומר אשכנזי (להלן: "תומר"), הצפוי להעיד בסוגיית ה-DVR נדחתה עד לקבלת הפרוטוקולים של יתר העדים הרלוונטיים בסוגיה זו, ואלה אכן התקבלו כשבועיים קודם לדיון, כך שלרשות ההגנה עמד פרק זמן ממושך דיו לצורך היערכות לעדות העד. צוין כי לא נתבקשה דחייה נוספת של עדותו של תומר, כאשר ב"כ הנאשמות ידעו שהוא עתיד להעיד במועד זה ולא טענו דבר. נטען כי לא קיימת כל פגיעה בהליך ההוגן מצד ההגנה, ובהקשר זה הודגש כי ב"כ הנאשמת 1 חקרו עד כה ממושכות את עדי התביעה, לרבות בנושאים טריוויאליים וצדדיים, פעם אחר פעם, עד כי התקבל הרושם שההגנה משוועת שבית המשפט יעצור את חקירתה. נטען כי המאשימה כלל לא ביקשה לדחות דיונים, להבדיל מההגנה, על אף עומס העבודה המוטל עליה, והובהר כי אין למאשימה כל טענה כנגד קצב ניהול ההליך, אשר תואם את נוהל נשיאת בית המשפט העליון. נטען כי ככל שב"כ הנאשמת 1 מבקש לפטור את מרשתו מהתייצבות לדיונים, היה עליו להגיש בקשה מנומקת והדבר לא מלמד על אמון או חוסר אמון מצד המותב. נטען כי אין כל ממש בטיעוני הבקשה למשוא פנים מצד המותב, ועל כן דין הבקשה להידחות.

8. ב"כ הנאשמת 1, עו"ד שורר, קיבל את זכות התגובה וטען כי עצם העובדה שנדרש לחכות לקבלת הפרוטוקולים בטרם תישמע עדותו של העד תומר היא זו שמצביעה על הבעייתיות בעניינה טען. נטען כי ההגנה נערכה לחקירת העד והצביע על רשימה ארוכה של שאלות שהוכנה מבעוד מועד. נטען כי בתי המשפט הם אלה שקבעו דיונים במקביל לדיון ההוכחות בהליך זה, ועל כן אין לבוא נגדו בטרניה בהקשר זה.

לבסוף, ביקש עו"ד שורר לשקול שוב את בקשתו, ואף הוכרזה לבקשתו הפסקה בדיון למשך מספר דקות, כדי שיעלה בידו לקיים התייעצות עם עמיתיו להגנה. לאחר מכן, הודיע עו"ד שורר כי הוא חוזר בו מבקשת הפסלות, ומבקש להכתיר את בקשתו כ"בקשה לעיון חוזר".

דין והכרעה

9. הנה כי כן, מונחת לפני בקשה לעיון חוזר בהחלטות קודמות שנתקבלו זה מכבר במהלך המשפט בסוגיות שהועלו בטיעוני ב"כ הנאשמת 1.

10. כידוע, בהליך פלילי, בניגוד להליך אזרחי, אין זכות להשיג על "החלטת ביניים" או "החלטה אחרת" בדרך של ערר או ערעור, אלא במסגרת ערעור על פסק הדין הסופי, למעט במקרים חריגים וספציפיים שנקבעו במפורש בחוק (ע"פ 217/64 קפלן נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד יט (1) 357, 360 (1965); ע"פ 121/88 מדינת ישראל נ' דרוויש, פ"ד מה (2) 663, 677 (1991); רע"פ 6016/06 קובן נ' מדינת ישראל (17.7.2007); ע"פ 3996/15 מדינת ישראל נ' פלוני (10.11.2015); בג"ץ 179/17 ביטון נ' בית המשפט

המחוזי בירושלים (9.1.2017); בש"פ 4804/17 אמיר ברמלי נ' מדינת ישראל (9.8.2017).

11. למעלה מן הצורך, ועל אף שלא קיים הליך של עיון חוזר בבקשות ביניים בהליך פלילי, למעט בנושאים המנויים בחוק, מצאתי להתייחס לטענותיו של ב"כ נאשמת 1, ולו משום שהן נוגעות בעיקרן לסוגיות דיוניות בקשר לניהול ההליך ולא להחלטות מהותיות.

מטבעה של בקשה לעיון חוזר, או עיון מחדש, בהחלטות ביניים, שעליה להצביע על שינוי נסיבות או גיליון של עובדות חדשות, המצדיקות את שינוי ההחלטה.

12. תחילה אתן דעתי לסוגיה שדומה כי מטרידה יותר מכל את ההגנה והיא קצב שמיעת הראיות בהליך זה. כידוע, סעיף 125 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 מורה כך:

"כל עוד לא הוחל בגביית ראיות, רשאי בית המשפט מזמן לזמן לדחות את מועד תחילת המשפט או המשכו כפי הצורך; הוחל בגביית הראיות, ימשיך ברציפות יום יום עד גמירא, זולת אם ראה, מטעמים שיירשמו, כי אין כל אפשרות לנהוג כך".

בנוסף לכך, ביום 1.1.2014 פורסם נוהל נשיאת בית המשפט העליון מס' 2-13, שכותרתו: **"שמיעה רצופה של תיקים פליליים"** (להלן: **"נוהל הנשיאה"**), שבמסגרתו נאמר, בין היתר, כי: **"שמיעת ההוכחות תתקיים ברציפות, פעם אחת עד שלוש פעמים בשבוע, מידי שבוע או שבועיים, עד לסיומה"**.

בנוהל הנשיאה הוזכר פסק הדין בע"פ 4865/09 עו"ד פלדמן נ' בית המשפט המחוזי תל אביב (9.7.2009), שם מנה הנשיא א' גרוניס את יתרונות השמיעה הרצופה, מעבר ליתרון המידי והברור שבקיצור משך ההליך והקלה בעיני הדין לנאשם, כדלהלן: שמיעה רצופה מביאה לכך שביחידת זמן נתונה יטפל השופט, כמו גם התובע והסנגור, במספר מצומצם יחסית של תיקים. יחלוף זמן קצר יחסית מעת שמיעת הראיות ועד למתן פסק דין, מה שיתרום גם לכך שתגדל יכולתו של השופט לזכור את העדויות ואת התרשמותו מהעדים. במקרים קיצוניים חלוף זמן רב משמיעת העדויות ועד למתן פסק הדין גרר צורך בביטול הכרעת הדין שהתבססה על קביעות מהימנות או חייב הקלה בעונש. לא רק שעיני הדין יפחת, אלא שיקטן החשש מפני האפשרות שעיני הדין יביא גם לעיוות דין. הקלה על עדים שלא יידרשו להתייבב שוב ושוב. תרומה ליעילות ההליך: מיתון הצורך לשוב ולהתכונן לתיק לפני כל דיון. הקלה על הכנת התיק, שכן השופט ועורכי הדין נדרשים להכינו פעם אחת. חיסכון בימי שיפוט שכן הסך המצטבר של ימי השמיעה בשיטת השמיעה הרציפה יקטן.

עוד צוין בנוהל הנשיאה כי האחריות לניהול התקין של ההליך ולסיומו בתוך זמן סביר מוטלת על בית המשפט, ולצורך מילוי חובה זו נדרש שיתוף פעולה מצד הגורמים המעורבים בהליך, ובראשם עורכי הדין מטעם הקטגוריה ומטעם הסנגוריה.

13. במקרה דנא, מרבית הדיונים שתוכננו לשמיעת העדים, נקבעו בתיאום עם באי כוח הצדדים ומתוך התחשבות באילוציהם ככל הניתן. שמיעת העדים התקיימה בתדירות של דיון אחד עד שניים לשבוע, וזאת בהינתן כי רשימת עדי התביעה מונה למעלה מ-60 עדים, וההגנה עמדה עד כה על שמיעתם, ואין לגבי זה כל טרענה. נחה דעתי אם כן כי תדירות שמיעת הדיונים בתיק זה עולה בקנה אחד עם תכלית הוראות סעיף 125 לחסד"פ ועם נוהל הנשיאה, באופן המאפשר קידום ההליך באופן יעיל, תוך מתן תשומת לב ליתרונות השמיעה הרצופה. הדברים אמורים ביתר שאת, בהינתן שעל פי החלטותי בתיק זה, האחרונה שבהן מיום 28.12.2021, על ב"כ המאשימה להודיע לב"כ הנאשמות מי מעדי התביעה בכוונתן לזמן עד ל-7 ימים לפני כל אחד ממועדי ההוכחות, באופן שמאפשר לב"כ הנאשמות להיערך כדבעי לעדותם. ואכן, לא בכדי ציין ב"כ הנאשמת 1 בבקשתו מיום 4.1.2022, כי: **"... ביהמ"ש הנכבד מקפיד על ייעול ההליך המשפטי ושמיעת המשפט בקצב משביע רצון"**.

14. יצוין כי ישיבת ההוכחות שנקבעה לשבוע שלאחר מועד העלאת הבקשה מושא החלטה זו נדחתה לבקשת ב"כ הנאשמת 1, בהסכמת יתר ב"כ הצדדים, על אך שמועד זה נקבע מבעוד מועד ולאחר תיאום גם עם ב"כ הנאשמת 1, אך משום שהסתבר כי ביומנו של ב"כ הנאשמת 1 קבוע דיון בבית המשפט המחוזי מרכז, ומסיבה כלשהי לא שם ליבו לכך. יתר על כן, מאז נדחתה ישיבת הוכחות נוספת, לבקשת ב"כ הנאשמת 1, בשל אילוצי בידוד עקב מגפת הקורונה. כך שלמעשה התאפשרה להגנה, כמו גם לתביעה, אתחלתא ארוכה בין הדיונים. יתר על כן, כפי שצינתי בעבר, סבורני כי האינטרס לקיים את המשפט בתדירות בה הוא מתנהל הינו בראש ובראשונה אינטרס של הנאשמות, מלבד זה של הציבור, שהרי הנאשמות עומדות על חפותן ולבטח חפצות שתוסר עננת ההליך הפלילי האופפת מעל ראשן.

15. באשר למועדי קבלת הפרוטוקולים המתומללים - כאמור הדיונים בהליך זה מתנהלים בהקלטה, מתומללים על ידי חברה חיצונית, ובהמשך מועברים למזכירות בית המשפט, ובאמצעותה מוזנים במערכת "נט המשפט". הקלטת הדיונים בדרך זו מאפשרת שמיעת העדויות באופן קולח ורציף, תוך התחשבות באילוצי שירותי הקלדנות בבית המשפט, המושפעים אף הם מהשלכות מגפת הקורונה. ביום 4.1.2022 הגיש ב"כ הנאשמת 1 בקשה להמתין עם שמיעת עדותו של העד תומר עד לקבלת הפרוטוקולים הרלוונטיים הכוללים את העדויות שנשמעו בסוגיית ה-DVR, ולמעשה כך נעשה. עוד באותו היום נתקבלה החלטה בבקשה זו, ולפיה ניהול הוכחות מרובי עדים בהקלטה היא פרקטיקה מקובלת, וכי הפרוטוקולים המתומללים מתקבלים לאחר פרקי זמן, בהתאם לעומס המוטל על חברת התמלולים, וכי נושא זה אף היה ידוע בעת קביעת נוהל הנשיאה. עוד קבעתי באותה החלטה כי: **"כך או כך, לא מצאתי ממש בטענה כי הגנת הנאשמת נפגעת בשל העיכוב בקבלת התמלולים, שהרי דבר לא מונע מהגנת הנאשמת 1, המנוהלת על ידי שלושה סנגורים, לערוך לעצמה תרשומות במהלך הדיונים... למותר לציין כי דחייתם של דיונים גורמת לאובדן זמן שיפוטי יקר ולהימשכות ההליך הפלילי שלא לצורך. דומני כי האינטרס לקיים את המשפט במועדים הקבועים הינו יותר מכל של הנאשמות עצמן, העומדות על חפותן, ולבטח חפצות שתוסר עננת ההליך הפלילי האופפת מעל ראשן"**.

יודגש, מאז מתן ההחלטה דלעיל, התקבלו כל הפרוטוקולים של כל הדיונים שהתקיימו במסגרת הליך זה, והם זמינים לעיון ב"כ הצדדים בתיק "נט המשפט".

כפי שצינתי בעבר, איני סבור כי ימי ההמתנה ממועדי הדיונים ועד לקבלת הפרוטוקולים המתומללים פוגעים בהגנות ההליך בעניין של הנאשמות. מועדי ההוכחות נקבעו מתוך התחשבות מרבית עם אילוצי הצדדים, וכל אחת מהנאשמות מיוצגת על ידי יותר מסניגור אחד כך שאין מניעה שההגנה תתעד לעצמה את עיקרי העדויות, במקביל לחקירות העדים מצידה. יתרה מכך, סבורני כי ניהול ההליך, כך ששמיעת העדים מתבצעת במועדים סמוכים, מהווה יתרון בעת תכנון חקירתם, כאשר עדויות העדים השונים עודן טריות בזיכרון. כאמור מדובר בסוגיה אשר ניתנה לה התייחסות מפורטת בהחלטתי מיום 4.1.2022, ולא שוכנעתי כי נשמעו מאז נסיבות או עובדות חדשות המצדיקות לשנותה. עוד אציין כי לא מצאתי בסיס לטענת שנשמעה מטעם ההגנה בדבר "מצוקתה", ודומני כי יש בה מידה לא מבוטלת של הפרזה.

11. באשר לבקשת הנאשמת 1 לפטור אותה מהתייצבות לדיונים, הרי שזו הוגשה ביום 10.11.2021, ערב המועד שנקבע לתשובת הנאשמות לכתב האישום, והסתמכה על "תשובת יועץ" מטעם פסיכיאטר מיום 8.11.2021, אשר המליץ כי הנאשמת 1 תימנע במשך **חודשיים** מלחצים כמו הופעות בבית המשפט. כפי החלטתי מיום 10.11.2021, לא מצאתי הצדקה לפטור את הנאשמת 1 מלהתייצב לדיונים בעניינה. אין המדובר בחוות דעת מומחה ערוכה כדין, המצביעה על כך שהתייצבות לדיונים עשויה הייתה לפגוע בבריאותה של הנאשמת 1, אלא דובר על המלצה בלבד. בהקשר זה אוסיף כי הישיבה לתשובת הנאשמות לכתב האישום נקבעה בחלוף כ-11 חודשים מהגשת כתב האישום, כך ששלב דיוני זה לא נפל על מי מהצדדים כרעם ביום בהיר. כך או כך, לא נשמע כל הסבר לעילה בשלה נשמעה מחדש סוגיה זו, בחלוף כ-3 חודשים ממתן ההחלטה בעניינה. חובת ההתייצבות לנאשמות לכל הדיונים חלה ושרירה.

12. סוף דבר, לא מצאתי הצדקה לשנות מהחלטות קודמות שניתנו עד כה בהליך זה. למעלה מהצורך אציין כי גם לא מצאתי טעם, ולו קלוש או דחוק, המצדיק את פסלות המותב, ומשחזר בו ב"כ הנאשמת 1 מבקשה שכזו, הרי שלא אפרט בהקשר זה מעבר לנאמר.

הבקשה נדחת.

ניתנה היום, ל' שבט תשפ"ב, 01 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.